

nem lett csendesebb, csak tökéletesen lerészegedett. Ekkor még egy pohárral belédiktáltak, de ez sem segített a dolgon, ismerve a szokásait, reménytelennek találtam, hogy ilyen rövid idő alatt leitassák. Arra viszont hajlandó volt egy üveg pálinka fejében, hogy halottnak tettei magát, míg a vonaton a megfelelő hálónagonba el nem helyezik. A masinisták előre szaladtak melegíteni a kazánt, anyám ekkor újra csak felült, körbenézett a gyanús girlandokon, a falakat borító koszorúkon, és fájdalmasan felkiáltott: Haramiák, ez nem szilvórium, közönséges desszert-pálinka! De még ezzel sem volt vége ennek a gyászos órának. Akkor az alsó koporsóból Kuma doktor dugta ki a fejét, laposra nyomorított orral annyit szólott: Hát, igen felejtődik, mint minden. Én azért még emlékszem, mire is?

PATAKI FERENC: PAJZSOS ANGYAL